

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ
Гж бр.607/14
Дана: 07.05.2014. године
К р а г у ј е в а ц

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ, у већу састављеном од судија: Мирјане Поповић, председника већа, Надежде Видић и Аца Вучићевића, чланова већа, у правној ствари тужиоца Е. П. из У., С., кога заступа пуномоћник М. Р., адвокат из И., против туженог И. П. из У., С., кога заступа пуномоћник И. Х., адвокат из С., ради накнаде штете, вредност предмета спора 450.000,00 динара, одлучујући о жалби туженог изјављеној против пресуде Основног суда у Новом Пазару, Судске јединце у Сјеници I – 16 П.бр.1649/11 од 20.11.2013. године, у седници већа одржаној **07.05.2014. године**, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба туженог И. П. из У., С., а пресуда Основног суда у Новом Пазару, Судске јединце у Сјеници I – 16 П.бр.1649/11 од 20.11.2013. године у ставу првом и трећем, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Ставом првим изреке ожалбене пресуде, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца Е. П. из У., С., према туженом И. П. из У., С., па је обавезан тужени да му на име накнаде нематеријалне штете исплати и то: износ од 180.000,00 динара на име претрпљених физичких болова, 130.000,00 динара на име претрпљеног страха, 80.000,00 динара на име душевних патњи због умањења животне активности од 5%, све са законском затезном каматом почев од дана пресуђења до коначне исплате.

Ставом другим одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца према туженом за исплату накнаде нематеријалне штете преко усвојеног износа од 180.000,00 динара на име претрпљених физичких болова, 130.000,00 динара на име претрпљеног страха, 80.000,00 динара на име душевних патњи због умањене животне активности од 5%, па до траженог износа од 200.000,00 динара на име претрпљених физичких болова, 150.000,00 динара на име претрпљеног страха, 100.000,00 динара на име душевних патњи због умањења животне активности.

Ставом трећим изреке обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 86.253,00 динара у року од 15 дана.

Против ове пресуде жалбу је изјавио тужени побијајући је у ставу 1 и 3 изреке из свих разлога прописаних одредбом чл. 360 ст. 1 ЗПП.

Тужилац је одговорио на жалбу.

Испитујући ожалбену пресуду на основу чл.372 ЗПП у границама разлога наведених у жалби и одговора на жалбу Апелациони суд је утврдио:

Жалба туженог није основана.

Првостепена одлука није донета уз битне повреде одредаба парничног поступка из члана 361 ст. 2. тач. 1, 2, 5, 7 и 9 ЗПП на које Апелациони суд пази по службеној дужности, као ни уз битну повреду поступка из чл 361 ст. 2 тач. 12 ЗПП на коју тужени неосновано указује, јер су дати разлози јасни и непротивречни доказима изведеним у току поступка.

Чињенично стање је потпуно и правилно утврђено и материјално право је правилно примењено.

Према утврђеном чињеничном стању дана 23.05.2004. године око 12,00 часова у селу У. засеок П. дошло је до физичког напада туженог на тужиоца, након краће свађе услед раније нарушених породичних односа, којом приликом је тужени телесно повредио тужиоца тако што га је ударио једним каменом у пределу лица и при том му нанео тешку телесну повреду, у виду прелома јагодичне кости, а притом је био свестан дела и хтео је његово извршење, па је пресудом Основног суда у Новом Пазару 2К.44/10(08) од 09.11.2011. године оглашен кривим за кривично дело тешка телесна повреда и изречена му је условна осуда. Услед задобијене повреде тужилац је оперативно лечен у ЗЦ У. од 26.05.2004. године до 04.06.2004. године, а 31.05.2004. године извршена је хирушка интервенција у циљу збрињавања прелома јагодичне кости.

На основу налаза и мишљења вештака максилофацијалне хирургије утврђено је да је због наведене повреде тужилац трпео болове јаког интензитета у трајању од седам дана (од дана повређивања до дана оперативног лечења), болове средњег интензитета у трајању од седам дана (у непосредном постоперативном току) и болове лаког интензитета у трајању од десет дана (у касном постоперативном току). Као последица повреде тужиоцу је умањена животна активности од 5% и огледа се у ограниченом и болном отварању уста као и повременим боловима који се јављају приликом жвакања хране, присуству бола у слепоочном пределу лево где се припаја повређени жвакаћи мишић и утрнулости образа и лица са леве стране као и код горње

вилице са зубима јер ова комплексна повреда укључује прелом кости и повреду неких ткива нерава и крвних судова.

На основ у налаза и мишљења вештака неуропсихијатра утврђено је да је због наведене повреде тужилац трпео страх високог интензитета у трајању од 5 дана и то на дан повређивања, после задобијене повреде три дана до смештаја у болницу када је утврђена природа и тежина повреде, начин лечења, као и на дан операције. Након овог периода тужилац је трпео страх средњег интензитета у трајању од 14 дана и то током 4 дана болничког лечења, припремања и ишчекивање операције као и 10 дана после операције све док није увидео да је опоравак кренуо добрим током. Наведени страх је био потенциран и слабошћу коју је осећао због ограниченог и недовољног уношења хране, стално присутних болова, несаницом, нервозом и стрепњом за исход лечења. Након овог периода тужилац је месец дана трпео страх слабог интензитета за крајњи исход лечења и то је трајало све док је постојала било каква неизвесност у погледу крајњег резултата лечења.

На основу овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је и по оцени Апелационог суда, правилно закључио да је тужбени захтев тужиоца за накнаду нематеријалне штете основан, па је исти делимично усвојио с позивом на одредбе чл. 154 и 200 ЗОО, а приликом одређивања висине накнаде штете имао је у виду јачину и трајање физичких болова, интензитети дужину трајања страха и душевне патње због умањења животне активности. Такође је првостепени суд правилно закључио да је неоснован истакнути приговор застарелости потраживања, јер је покретањем и вођењем наведеног кривичног поступка прекинут рок застарелости потраживања накнаде штете проузроковане кривичним делом, па будући да је у овом спору тужилац поднео тужбу 05.10.2011. године, то и по оцени Апелационог суда није истакао рок застарелости потраживања накнаде штете.

Наиме, из утврђеног чињеничног стања произилази да је штета коју је тужилац претрпео проузрокована кривичним делом тешка телесна повреда из чл. 53 ст.1 КЗ, за које је тужени поменутом пресудом условно осуђен. За ово кривично дело предвиђена је казна затвора од 6 месеци до 5 година, па како Основни кривични закон који је важио у време извршења кривичног дела чл. 95 прописује да се кривично гоњење не може предузети кад протекне пет година од извршења кривичног дела за које се по закону може изрећи затвор преко три године, што је овде случај, застарелост кривичног гоњења у смислу чл. 96 ст.6 ОКЗ у сваком случају настаје кад протекне два пута онолико времена колико је по закону потребно времена за застарелост кривичног гоњења. Дакле, у конкретном случају апсолутна застарелост кривичног гоњења наступила би протеком 10 година од извршења кривичног дела, у смислу чл.377 ст. 1 ЗОО. Члан 377 ст.1 ЗОО застарелост накнаде штете проузроковане кривичним делом везује за застарелост кривичног гоњења уколико је предвиђен дужи рок застарелости, при чему је у конкретном случају рок апсолутне застарелости за конкретно кривично дело из чл.53 ст.1 КЗРС од 10 година од дана извршења кривичног дела, из чега произилази да је тужилац захтев за накнаду штете

проузроковане кривичним делом морао поднети до истека апсолутне застарелости кривичног гоњења за дело у вези са којим је штета настала, а то значи да је захтев морао бити поднет до 23.05.2014. године, а тужилац је то учинио пре истека овог рока и то дана 05.10.2011. године. Осим тога, у току кривичног поступка тужилац је истакао имовинско правни захтев, па како је чл. 388 ЗОО прописано да се застаревање прекида подизањем тужбе и сваком другом повериоачевом радњом предузетом против дужника пред судом или другим надлежним органом у циљу утврђивања обезбеђења или остварења потраживања, то значи да имовинско правни захтев поднет у кривичном поступку прекида застаревање захтева за накнаду штете. Отуда су неприхватљиви жалбени наводи туженог којим указује да је првостепени суд учинио битну повреду поступка из чл.361 ст.2 тач.3 ЗПП јер је одлучио о тужби која је поднета после законског рока, да је погрешно оценио истакнути приговор застарелости и да је погрешно утврдио чињеницу да за време кривичног поступка не тече рок застарелости за накнаду штете. Такође за застарелост потраживања накнаде штете проузроковане кривичним делом није од утицаја моменат сазнања за штету у смислу чл.376 ст.1 ЗОО, јер се овде ради о привилегованом року застарелости чијим протеком оштећени губи право на потраживање накнаде штете.

Неосновано се жалбом туженог указује на постојање литиспиденције због тога што је тужилац по истом основу из истог чињеничног стања истакао два тужбена захтева, прво у кривичном а затим у парничном поступку, пре него што је кривични суд одлучио о имовинскоправном захтеву. Ово из разлога што је окончан кривични поступак а кривичном пресудом, која је постала правноснажна, оштећени, у овој парници тужилац, упућен је на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева.

Висина досуђених износа по основу нематеријалне штете, која се конкретним наводима туженог и неоспорава, досуђена је у складу са одредбама чл. 200 ЗОО.

Правилна је и одлука о трошковима поступка, чији обрачун тужилац у жалби није посебно оспорио а досуђени су сразмерно успеху у спору у складу са одредбом чл. 149 ст. 2 и 150 ЗПП. Приликом одлучивања о трошковима спора Апелациони суд је имао у виду да је тужиоцу досуђен трошак и за таксу на тужбу и пресуду које нису плаћене али за које му је опомена за плаћање издата 20.02.2014. године, па у складу са одредбом чл. 3 тач. 1 и 3. Закона о судским таксама нису биле доспеле за плаћање до закључења главне расправе.

Како се жалбом туженог не доводи у сумњу правилност и законитост побијане пресуде, Апелациони суд је на основу чл.375 ЗПП-а одлучио као у изреци пресуде.

При одлучивању овај суд је навео одредбе раније важећег ЗПП који је применио на конкретном случају сходно одредби члана 506 сада важећег ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/2011).

**Председник већа-судија
Мирјана Поповић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Весна Алексић**